

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Μτθ. κβ΄ 2-14) 2 Σεπτεμβρίου 2018

Ή χθεσινή έναρξη τοῦ νέου έκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, προσφέρεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας ὡς «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», γιὰ ιὰ στοχεύσουμε καὶ ιὰ ἐπιδιώξουμε τὴ σωτηρία μας. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας συνδέεται μὲ τὴν παραβολικὴ εἰκόνα τῶν βασιλικῶν γάμων τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς καὶ ἔχει σχέση καὶ μὲ τὸν Τίμιο Σταυρό, τοῦ ὁποίου τὴν παγκόσμια ὑψωση θὰ ἐορτάσουμε σὲ λίγες μέρες.

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ἀκούσαμε τὸν Κύριο οὐαὶ τονίζει ὅτι στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ἄπαντες προσκεκλημένοι. Παρόλα αὐτὰ πολλοὶ εἶναι ἀπρόθυμοι. Ανταποκρίνονται μόνο ὅσοι τηροῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγαποῦν τὸν συνάνθρωπό τους. Καὶ αὐτὸ γίνεται μέσα ἀπὸ κόπο καὶ ἀποφασιστικότητα.

Ο δρόμος τῆς ζωῆς μας μπορεῖ ιὰ εἶναι στενὸς ἢ εὐρύχωρος. Τραχὺς ἢ ἄνετος. Γεμάτος δυσκολίες ἢ ἀπολαύσεις. Ή ἐπιλογὴ εἶναι ἀποκλειστικὰ δικῆ μας, ἀλλὰ πρέπει ιὰ γινωρίζουμε ὅτι ή αἰωνιότητα βαδίζεται μόνο μέσα ἀπὸ τὸν στενὸ δρόμο. Καὶ αὐτὸς ὁ στενὸς δρόμος ἀφορᾶ στὴν ἀγάπη. Σύμφωνα μὲ τὸν ἄγιο Μάξιμο τὸν Ὄμολογητὴ ἢ πρὸς τὸν Θεὸ ἀγάπη ἀφορᾶ στὴν ἀγαθὴ διάθεση τῆς ψυχῆς. Ὁποιος τὴν κατέχει δὲν προτιμᾶ κανένα ἀπὸ τὰ δημιουργήματα, περισσότερο ἀπὸ τὸν δημιουργὸ Θεό. Εἶναιδὲ ἀδύνατο ιὰ τὴν ἀποκτήσει ὁ ἄνθρωπος, ὅταν βρίσκεται προσκολλημένος στὰ ἐπίγεια πράγματα. Ἐκεῖνος ποὺ ἀγαπᾷ λοιπὸν τὸν Θεό, τηρεῖ τὶς ἐντολές Του ἢ ἀγαπᾷ τὸν συνανθρώπους του καὶ ζεῖ συνειδητὰ μετανοῶντας, ἀγωνιζόμενος καὶ προσευχόμενος. Ἔτσι, ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Θεὸ ἔχει συνάρτηση μὲ τὸν πλησίον. Δὲν μπορεῖ ιὰ μισεῖ τὸν συνάνθρωπό του, τὸν ὁποῖο ἔχει δίπλα του, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἀγαπᾶ τὸν Θεὸ ποὺ δὲν βλέπει.

Ο Θεὸς ἀγαπᾶται διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν Του μὲ ἔμπρακτη ἐφαρμογὴ πρὸς τὸν ἄνθρωπους. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπους εἶναι ἀληθινή, ὅταν εἶναι θυσιαστικὴ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου καὶ ὅχι συναισθηματικὴ ὑπὲρ τῶν οἰκείων μας. Μᾶς λέει ὁ ἵερὸς Χρυσόστομος ὅτι ἡ ἀγάπη ποὺ εἶναι ἴδιοτελῆς μοιάζει μὲ τὸν χείμαρρο, ποὺ τρέχει μόνο ὅταν βρέχει, ἐνῷ ξηραίνεται ὅταν σταματᾶ ἡ βροχή. Ὁμως ἡ ἀγάπη ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸ εἶναι σὰν τὴν πηγὴ ποὺ ἀναβλύζει καὶ ποὺ ποτὲ δὲν παύει ἡ ροή της, ἀφοῦ ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἀγάπης.

Είναι μακάριος, λοιπόν, ό ανθρωπος ἐκεῖνος ποὺ ἐπιμένει στὴν κοινωνία μὲ τοὺς συνανθρώπους του, διότι μένει «ἐν τῷ Θεῷ». Αὐτὸς πάντα μὲπροθυμία ἀποδέχεται τὴν πρόσκληση στὸ δεῖπνο μὲ τὴ συμμετοχὴ του στὸ βασιλικὸ γάμο.

Αντίθετα ὁ ἔγωκεντρισμὸς δὲν ἐπιτρέπει τὴν κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ καὶ γι' αυτὸ ἀπορίπτει τὴν προσφερόμενη ἀγάπη μὲ τὴν ἄρνηση συμμετοχῆς στὴν κοινὴ χαρὰ τῆς γαμήλιας τελετῆς. Ο ανθρωπος ποὺ εἶναι δεμένος μὲ τὴν ἀμαρτία ἀφήνει τὸν ἔαυτό του ἔξω τοῦ νυμφῶνος. Φοβᾶται νὰ βρεθεῖ στὸν χῶρο τῆς προσφερόμενης ἀγάπης καὶ αὐτοκαταδικάζεται σὲ ἀπομόνωση καὶ μοναξιά.

Οἱ συνεχεῖς προσκλήσεις τοῦ Κυρίου, ώς βασιλιά, ἀποκαλύπτουν τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἄφατη μακροθυμία τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Δεῖπνο εἶναι τελικὰ ὁ λειτουργικὸς χῶρος καὶ χρόνος τῆς Ἔκκλησίας μὲ τὸ μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, στὸ ὅποιο καλεῖ ται γιὰ συμμετοχὴ κάθε ἀνθρωπος.

὾πως ἀκριβῶς στὴν σημερινὴ παραβολὴ ἡ ἄρνηση συμμετοχῆς κάποιων δὲν σήμαινε καὶ τὴν ἀναστολὴ τοῦ δείπνου, ἔτσι καὶ καθημερινὰ στὴ ζωὴ τῆς Ἔκκλησίας δὲν μποροῦν οἱ ἄρνητες νὰ ἀκυρώσουν τὴ σωτήρια ἐμπειρία ποὺ προσφέρει ἡ κοινωνία τῆς ἀγάπης σὲ ὅσους τὴν ἀποδέχονται.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ καθένας μας ἐκδηλώνοντας τὴ βαθύτερη διάθεση καὶ ἀνάγκη του μπορεῖ νὰ συμπεριληφθεῖ στοὺς «κλητοὺς» καὶ στοὺς «ἐκλεκτοὺς» τοῦ βασιλικοῦ γάμου. Πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι ὅλα ἐκεῖ εἶναι προσφορὰ καὶ δωρεὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Άρκεῖ νὰ παραθέσουμε τὸν ἔαυτό μας μὲ πόθο καὶ διάθεση ζωῆς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Ἀμήν.

[dkpdf-button]